

monumenten

*een
voorspoedig
1990
!*

**nieuws van
de vereniging
klussenbedrijven**

1989

**3
NR**

Colofon

Deze uitgave van de Vereniging van klussenbedrijven verschijnt 3 of 4 keer per jaar.

REDAKTIE EN MEDEWERKERS:

Saskia Gijselhart
Maut de Visser
Gerard Oltmans

REDAKTIE-ADRES:

Prem 14
6372 MX Landgraaf

BESTUUR VLOK:

Gerard Oltmans	-voorzitter
Maut de Visser	-secretaris
Piet Elema	-penningm.
Maarten v. Dijk	-lid
Hr. Griffioen	-lid
Hr. Voois	-lid
Hr. Beck	-lid

ADVERTENTIES:

Maut de Visser 02963-1332

TARIEVEN:

1/1 pag. f 175,-
1/2 pag. f 105,-
1/3 pag. f 55,-

De VLOK behartigt de belangen van de aangesloten leden t.a.v. het werkveld en de daarop van toepassing zijnde vestigingswetten en t.a.v. het algemeen functioneren van klussenbedrijven binnen het maatschappelijk bestel.

Van de voorzitter

Zo rond nieuwjaar wordt door iedereen teruggekeken op het jaar dat is verstreken. Als vereniging zijn we flink gegroeid. De succesvolle samenkomst in november heeft het bestuur gesterkt in het idee op de goede weg te zijn. Een goede ondernemer kijkt niet alleen achteruit, maar meer nog vooruit. De nieuwe regering en Europa 1992 zijn zaken, die voor klussenbedrijven gevolgen kunnen hebben. De VLOK houdt alles nauwlettend in de gaten en probeert zoveel mogelijk uw belangen te behartigen en u op de hoogte te houden.

Sterke leden maken de vereniging sterk. Wij hopen dan ook, dat 1990 voor u een voorspoedig jaar mag worden in alle opzichten. De redactie en het bestuur.

MW2

DEN BOSCH

Maandagochtend 13 november, bushalte Prikpolder aan de rand van Den Bosch. Er zitten nog maar vier mensen in de bus, allen met hetzelfde doel: het MW2-project waar een informatiedag voor leden van VLOK wordt georganiseerd.

Dank zij de goede route-beschrijving makkelijk te vinden, maar ook omdat dit project, 15 houten huizen plus gemeenschapshuis, een duidelijk ander aanzien heeft dan de omringende woonwijken.

Na de koffie werd door twee bewoners van dit alternatieve woonwijkje verteld "waarom-anders". Verhalen over het enthousiasme van de bouwers, nu bewoners, over de successen en de tegenslagen, over zaken die meevielen (b.v. de medewerking van de gemeente) maar ook over mislukte bouwexperimenten. Diverse alternatieve zaken werden tijdens de bouw toegepast n.a.v. ideeën over leven en gezondheid van de toekomstige bewoners, b.v. voor de bouw grondonderzoek door een wichelroedeloper (aardstralen, wateraders?), gebruik van milieuvriendelijke bouwprodukten (alle bouwhout werd behandeld in Borax b.v.), geen dakpannen maar een grasdak, enz. enz. De verhalen werden ondersteund met een diaserie en een rondwandeling tussen de huizen.

Aansluitend stond er een perfecte lunch klaar voor de ca. 35 aanwezige VLOK-leden, zowel de kwaliteit als de kwantiteit was groots. De geringe vergoeding die voor deze dag gevraagd werd, stond niet in verhouding tot het gebodene. Er is dan ook alle reden om de organisatoren en de medewerkers aan deze dag hierbij lof toe te

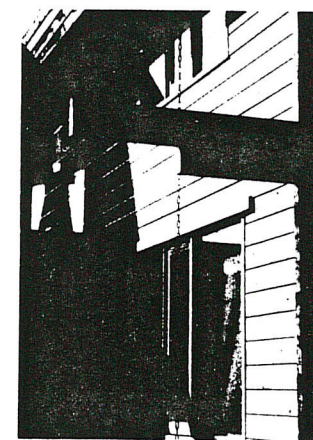
zwaaien: Het was uitstekend mensen, bedankt!

'sMiddags gaf Hans Claessens uit Naarden een lezing over Auro-verfprodukten. Natuurzuiver, milieuvriendelijk. Ook hier kwamen dia's aan te pas om een en ander te verhelderen. Leerzaam en voor velen een aanzet om ook op verfg gebied naar alternatieven te zoeken, die onze gezondheid beter dienen dan de veelal giftige chemicaliën, die nu nog grootscheeps worden verwerkt.

Afsluiting van deze dag was een korte jaarvergadering waarover naar ik aanneem u elders in dit blad nog wel iets leest.

Bedankt bestuur voor het werk dat jullie voor deze dag hebt verzet en ik hoop dat jullie oproep om meedelen/meewerken van de leden voldoende reactie oplevert om door te gaan met onze vereniging. Het bestaansrecht is duidelijk!

Pieter Lafeber

Zonneluif, nog onbegroeid, met bladverliezende klimop een natuurlijke zonwering.

VERGADERING

ALGEMENE LEDENVERGADERING
13 november 1989

De secretaris gaf een overzicht van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Ook werd het financieel verslag van 1988 en 1989 (tot 3 november) besproken. De verwachte verhoogde activiteit van het bestuur vanwege het nieuwe kabinet en een folder/boekje voor starters rechtvaardigden een verhoging van de contributie voor 1990 met f 10,- tot f 75,-. Alle aanwezigen stemden hiermee in.

Er werd gevraagd of we geen subsidie konden krijgen. De voorzitter zei niet te weten uit welk potje die subsidie zou moeten komen. Ook zouden we onze onafhankelijke positie verliezen.

Het bestuur werd bij gebrek aan nieuwe kandidaten weer volledig herkozen. Wel hebben zich drie leden aangemeld, die fris bloed door het bestuur laten stromen door een paar keer per jaar mee te denken en praten over de vereniging en haar activiteiten: de heren Griffioen, Voois en Beck.

Er werden verder veel bruikbare ideeën door de leden naar voren gebracht.

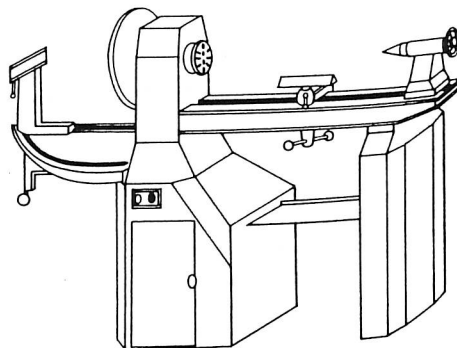
Met een folder over het VLOK zou elk lid collega's in de buurt kunnen overhalen om ook lid te worden. Een persoonlijke benadering werkt prima, vertelde een van de aanwezigen. Aan een folder wordt gewerkt.

Een ledenlijst van de leden in de eigen regio werd ook door velen gemist. (Inmiddels is deze wens gehonoreerd, red.)

In "Maatwerk" werden artikelen over materiaalkennis (zoals over natuurverf, bevestigingsmaterialen e.d.) en contacten gemist. Hierbij merkte de redacteur op, dat een contact-rubriek al eens

geprobeerd was, maar dat dit geen reacties opleverde. De verschijning van "Maatwerk" is daarvoor nog te onregelmatig.

De "kraanleertjes-affaire", waarover in een van de vorige "Maatwerk"en werd gemeld, is geëindigd met een boete van f 500,-. Dit bedrag is helaas te laag voor hoger beroep. Het positieve effect van deze zaak is het contact met de ECD. Krijg je een proces-verbaal voor een soortgelijke overtreding, neem dan contact op met onze secretaris Maut de Visser (02963-1332). Het VLOK kan dan in sommige gevallen wellicht voorkomen, dat het betreffende proces-verbaal naar de officier van justitie wordt verzonden. Dit gebeurt volgens vaste ECD-regel binnen 14 dagen. Zodra het doorgezonden is kunnen noch de ECD noch het VLOK enige invloed meer uitoefenen op het resultaat. Zie ook de vorige "Maatwerk". ■ S.Gijsselhart.

Vestigingswet

ADVIES VAN DE TOETSINGSCOMMISSIE OVER DE VESTIGINGSWETGEVING

Kort voordat de heer Hirsch Ballin het ambt aanvaardde van Minister van Justitie, heeft hij een rapport aangeboden aan onderminister De Korte van Economische Zaken. Hij deed dat als "regeringscommissaris voor de toetsing van wetgevingsprojecten". Het rapport is een advies over een eventuele nieuwe vestigingswetgeving.

Hieronder volgt een samenvatting van dit rapport. De komende tijd zullen er ongetwijfeld nog reacties op dit rapport komen vanuit de branche-organisaties.

Naar het oordeel van de Toetsingscommissie is de huidige vestigingswetgeving verouderd. Aanbevolen wordt de huidige Vestigingswet Bedrijven 1954, de Vestigingswet Detailhandel en de Drank- en Horecawet te integreren in een nieuwe algemene vestigingswet voor het bedrijfsleven.

De Toetsingscommissie beveelt aan het verouderde systeem van gedifferentieerde vakbekwaamheidseisen uit de wet te verwijderen. Voor zover overheidsvoorschriften met betrekking tot de kwaliteit van goederen en diensten nodig zijn, dienen deze in specifieke wetgeving een grondslag te vinden.

Vestigingswetgeving als zodanig kan niet verhinderen, dat ondernemers bepaalde zwaarwegende belangen zoals veiligheid, volksgezondheid en milieubescherming veronachtzamen. De behartiging van dergelijke belangen hangt af van wetgeving die daarop is afgestemd, zoals de Warenwet, milieu- en arbeidsomstandighedenwetgeving.

De Toetsingscommissie beveelt aan de thans krachtens de vestigingswetgeving geldende eisen op het gebied van vakbekwaamheid en handelskennis te vervangen door eisen met betrekking tot algemene ondernemersvaardigheden. De examens dienen te worden afgestemd op kleine bedrijven.

WELKE ONDERNEMERS

Gelet op de strekking van dergelijke algemene eisen op het gebied van ondernemersvaardigheden is het niet redelijk alle ondernemers onder de werking van een dergelijke nieuwe vestigingswetgeving te laten vallen. Er zijn immers eenvoudige vormen van ondernemerschap, waarvoor de genoemde aspecten slechts in zeer beperkte mate van belang zijn. In beginsel zou gedacht kunnen worden aan bijvoorbeeld branches met louter gespecialiseerde eenmansbedrijven zonder personeel werkzaam voor een beperkt aantal opdrachtgevers. Met de algemene eisen zou men voor deze ondernemers een onredelijk zware toetredingsdrempel opwerpen. Dergelijke eenvoudige vormen van ondernemerschap behoren niet onder de werking van de hier beoogde wetgeving te vallen.

De Toetsingscommissie acht het uit een oogpunt van sober en terughoudend wetgevingsbeleid van groot belang, dat in deze nieuwe algemene vestigingswet wordt omschreven voor welk soort bedrijven deze eisen met betrekking tot algemene ondernemersvaardigheden gelden. Dit sluit natuurlijk niet uit dat maatschappelijke instellingen en organisaties bij de voorberei-

ding (en ook bij latere wijzigingen) van deze wet op de gebruikelijke wijze worden geconsulteerd. Het groot-bedrijf en eenvoudige vormen van bedrijfsuitoefening dienen vrijgesteld te worden.

KWALITEIT

Naar mening van de Toetsingscommissie dient de bevordering van de kwaliteit van produkten en diensten te worden overgelaten aan het zelfregulerend vermogen van het bedrijfsleven en het samenspel van ondernemers, consumenten en hun organisaties. Als middel ter bevordering van de kwaliteit van produkten en diensten wijst de Toetsingscommissie het algemeen verbindend verklaren van erkenningsregelingen af. Voor de overheid is hier

slechts een voorwaarden-scheppende en stimulerende rol weggelegd.

1992

Ook na de totstandkoming van de interne markt in 1992 blijft er ruimte voor nationale voorschriften op het gebied van het vestigingsrecht, mits deze voorschriften geen ongerechtvaardigde belemmeringen in de vrije bedrijfs- en beroepsuitoefening inhouden voor onderdanen van een andere lidstaat.

Vestigingseisen die verder gaan dan de eisen die in andere EEG-landen worden gesteld, zullen tengevolge van de wederzijdse erkenning op de lange duur feitelijk ondergraven kunnen worden. ■

(advertentie)

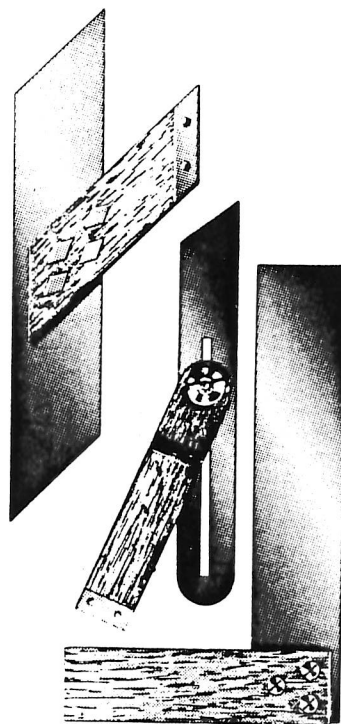
Wij nemen tijd voor verzekeringen.

Of het nu gaat om
particuliere- bedrijfs- of
pensioenverzekeringen, wij
leveren maatwerk.

MEMO-VERZEKERINGEN
adviseurs in verzekeringen/pensioenen

Postbus 11778
1001 GT Amsterdam
tel. 020-260139/269951

W.V.B.

NIEUWE VERENIGING

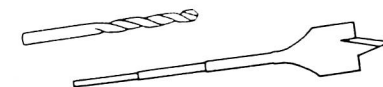
(overgenomen uit Renovatie & Onderhoud van juni 1989)
Sinds enige maanden kent "de bouw" in Nederland een nieuwe werkgeversvereniging, de Werknemersvereniging Vastgoedonderhoud en Afwerkingsbedrijven. Deze WVB, waarvan de wortels liggen in de schildersbranche, is volgens secretaris C.A. van Wijk ontstaan uit pure noodzaak. "De markt in de totale onderhoudssector is de laatste jaren duidelijk verschoven. Dit van puur specialistische bedrijven naar multi-disciplinaire onderhoudsbedrijven. Deze situatie kan er onder meer toe leiden dat een bedrijf wordt geconfronteerd met meerdere cao's in een bedrijf, wat een doelmatige bedrijfsvoering duidelijk in de weg staat." aldus Van Wijk.

Daarnaast was er ook nog een aantal andere zaken waarmee de multi-disciplinaire werkende bedrijven niet tot tevredenheid konden "wegkomen" bij de bestaande werkgeversorganisaties, die als zovele nogal traditioneel opereren. Echter, de ontwikkelingen, ook in de bouw, gaan snel. Om adequaat te kunnen inspelen op de nieuwe ontwikkelingen is de WVB opgericht. Niet alleen voor bedrijven die zijn voortgekomen uit de schildersbranche maar voor alle multi-disciplinaire bedrijven in de onderhoudssector.

In de onderhoudssector is sinds een aantal jaren een duidelijke trend aanwezig, namelijk de veelzijdigheid van bedrijven en werknemers. De rol van het timmer-, het loodgieters- en het dakdekkersbedrijf en dergelijke lijkt zich meer en meer te moeten beperken tot de nieuwbouw en/of renovatie op

hoog niveau. In de onderhoudssector wordt hun plaats in toenemende mate ingenomen door het multi-disciplinaire bedrijf en de multi-functionele vakman.

De oorzaak, zeker in de achterliggende jaren, laat zich gemakkelijk raden. Onderhoud van gebouwen werd altijd beschouwd als een wat vervelende sluitpost die het dienstengevolge altijd moest doen met een geknepen budget. Daarnaast was onderhoud ook duur. Immers elke specialist, timmerman, loodgieter, schilder, bracht ook zijn eigen overheadkosten mee. Uit deze slechte marktsituatie lag het voor de hand dat het "multi-werk" zijn intrede deed. De opdrachtgever had nu slechts te maken met een uitvoerend bedrijf, waardoor niet alleen kostenbesparend kon worden gewerkt, maar waardoor ook de communicatie een stuk eenvoudiger werd. Immers, het afstemmen tussen de verschillende specialistische bedrijven behoeft niet meer. Het multi-disciplinaire bedrijf was hier in wezen mee geboren.

Het "ontstaan" van de multi-functionele vakman had een min of meer gelijke achtergrond. Een belangrijk deel van het onderhoud moest het aannemingsbedrijf laten liggen vanwege de hoge arbeidskosten die in rekening moesten worden gebracht. In eigen bedrijf creëerden zij een vakman die verschillende disciplines kon vervullen. Hierdoor kon niet alleen goedkoper maar ook sneller aan de wensen van de markt worden voldaan. Een belang-

rijk stuk omzet kon hierdoor worden teruggewonnen. De "Kobussen" en "Klusbussen" en andere werkplaatsen schieten de laatste jaren als paddestoelen uit de grond.

De "multi-trend" in de bouw treft men ook aan in de schildersbranche. Met name de grotere ondernemingen in deze branche beperken zich niet meer tot het schilderwerk alleen, maar richten zich op het totale onderhoud van de buitenschil. In de praktijk betekent dit onder meer bouwkundig onderhoud, schilderwerk, renovatie, isolatie, beglazing, gevelreiniging en -bescherming, aluminium- en staalconserveringen, betonreparatie en -bescherming. In deze branche zijn naar schatting van WVB-secretaris Van Wijk zo'n 150 bedrijven werkzaam.

DRIE CAO'S

Multi-disciplinair ondernemen kan echter ook op problemen stuiten. Van Wijk: "In mijn bedrijf word ik in de uitvoerende sector geconfronteerd met drie verschillende cao's: de bouw-cao, de schilders-cao en de cao voor schoonmaakpersoneel. Elke cao kent een andere invulling van de arbeidsduur, wat problemen geeft met de onderlinge afstemming en daardoor een doelmatige bedrijfsvoering duidelijk in de weg staat."

Traditioneel zijn schildersbedrijven aangesloten bij de twee werkgeversorganisaties Nederlands Christelijk Ondernemersverbond voor het Schildersbedrijf (NCOS) en Koninklijk Verbond van Ondernemers in het Schildersbedrijf (KVOS). Bij deze organisaties vonden de multi-disciplinaire ondernemingen steeds minder weerklank voor hun ideeën om-

trent de zakelijke aanpak van hun problemen. Dit betrof niet alleen de cao-problematiek. Nog een punt van toenemende ergernis was bijvoorbeeld de dominante adviserende functie die met name de verfindustrie meent te moeten innemen in de lijn opdrachtgever - uitvoering. Door de industrie wordt rechtstreeks met de opdrachtgever onderhandeld over prijs produkt en garanties. Hierbij wordt volledig voorbij gegaan aan de vakman/schilder. Volgens Van Wijk is de vak kennis bij het huidige schilders/onderhoudsbedrijf in meer dan voldoende mate aanwezig. Deze innenging, die bovendien prijsopdrijvend werkt, wordt dan ook door de WVB als ongewenst beschouwd. Uit al deze onvrede ontstond het idee een werkgeversorganisatie op te richten, die zich meer met de specifieke problemen van het multi-disciplinaire onderhoudsbedrijf zou bezighouden. Na een intentieverklaring, die door ongeveer veertig ondernemers in december 1988 werd getekend, werd in maart de WVB officieel opgericht. Momenteel zijn zo'n zestig ondernemers aangesloten. Het streven is binnen een a twee jaar tot een 150 aangesloten ondernemingen te komen. Daar de wortels van de WVB in de schildersbranche liggen, zijn nog de meeste leden afkomstig uit deze bedrijfstak. Het is echter een doelstelling om tot een vereniging te komen voor alle multi-disciplinaire onderhoudsbedrijven, dus ook bijvoorbeeld de puur bouwtechnische. ■

De mannetjes

(overgenomen uit De Tijd van 13/10/89)

Iedereen heeft tegenwoordig een mannetje voor al dat soort reparaties waarvoor de gemiddelde Nederlander net een beetje handigheid tekort komt om ze zonder geestelijke of lichamelijke kwetsuren zelf te kunnen. Of voor complexere zaken als de aanleg van een open haard of het bestrijden van moerasvorming onder de badkamer. Wat al die mannetjes gemeen hebben: ze zijn zwart. Ze werken overdag en klussen daarnaast bij, of zitten in het uitkeringencircuit. Op avonden en in het weekend rijdt een heel legioen uit. Het fenomeen is niet verwonderlijk; het gaat economisch beter, maar tegelijk weten we dat het leven duur is en de belastingen hoog zijn. "Dat is ook precies waardoor het komt", zegt Jaap van der Linden, bondsbestuurder van de Bouw- en Houtbond FNV. "Wij vinden dat met name voor het onderhoud in de bouw het hoge btw-tarief moet worden heroverwogen. Als ik naar een schildersbaasje moet - en dat doe ik eens in de vier jaar, want ik heb een eigen huis - krijg ik natuurlijk de rolling van de rekening. Daar moet ik natuurlijk niet over ouwehoeren, want we hebben zelf de schilders zo duur gemaakt. Maar daar komt dan nog wel 's een keer bijna twintig procent btw op. En dat is een ongewenste situatie." Er is onherroepelijk sprake van een toename, mede omdat de afgelopen twintig jaar het huizenbezit aanmerkelijk is gestegen. Maar het is, vindt hij, een wijdverbreid misverstand dat het beunhazen vooral geschiedt door

uitkeringsgerechtigden. "Het tegendeel is het geval. Het beunhazen gebeurt juist door mensen die overdag werken." Veel cijfermateriaal bestaat er niet, maar twee onderzoeksrapporten die in 1986 en 1987 in opdracht van het ministerie van sociale zaken en werkgelegenheid werden opgesteld over de zogeheten "informele economie" kwamen tot dezelfde conclusie. Werkelozen, stelt men, missen veelal de relevante contacten en benodigde vaardigheden, en er rust op hen een zwaardere controle dan op werkenden. Bovendien zijn de gevolgen bij ontdekking groter. Van der Linden kent vele verhalen over zwartwerkerij uit de wandelgangen. "Soms wordt het", zegt hij, "ook echt uitgelokt. Dan is er een werkgever die stikt van het werk. Hij krijgt een klant die zijn garage een meter langer gemaakt wil hebben. Dat vindt hij een klussie van niks. Hij heeft er geen tijd voor. En zegt: jongens, zouden jullie dat 's avonds willen doen? Lang niet iedereen is daar gek op. Maar de categorie die er op loert, grijpt 't natuurlijk met twee handen aan." Zo had hij een kennis, "een handige sodemieter die vroeger loodgieter was geweest. Nou was er een gerenommeerd warenhuis waar ze afwasmachines en dat soort dingen verkochten. Er waren vaak klanten die wel zo'n ding wilden, maar vroegen: wie sluit me aan? Potverdimmie zei de chef, ik verkoop die krengen niet, omdat we ze niet aansluiten. Tot hij tegen die kennis van me op liep, die er in no-time met vier man jarenlang een zwarte klus aan had." Een echt beleid om de leden te weerhouden van zwartwerkerij is er niet. "Wat kunnen we

doen? Iets van voorlichting, en dat doen we dan ook." Het is met dat soort dingen ook vaak zo: waar begint het en waar eindigt het? "Als je de ladder opgaat om je dakgoot te schilderen, daar is niks zwarts aan. Maar als je die van de buurman dan ook effe doet, mag dat wel?"

De overheidsinstanties houden zich voornamelijk bezig met de grote zaken. J.Brandligt, hoofd van de Afdeling Bijzondere Controle - de sociale recherche - van de Amsterdamse Sociale Dienst zegt dat het beleid van zijn dienst is te beginnen aan de bovenkant. "Afkomen en daar hebben we de handen vol aan. Prutsfraudes doen we niet." Het besef dat een en ander fout zit, is pas de laatste jaren doorgedrongen. De mankracht van z'n dienst werd vorig jaar verdubbeld tot zevenentwintig sociaal rechercheurs. "Op dit moment wordt nuchter ingezien, dat een tamelijk groot percentage van onze Nederlandse uitkeringsgerechtigden iets doet, wat niet mag. Tot een jaar of vijftien terug was de politieke stellingname: we zoeken niet naar fraude, want er wordt niet zoveel gefraudeerd. Eigenlijk sinds de oliecrisis, en sinds de broekriem wat moest worden aangetrokken, kwam voorzichtig het idee naar boven, dat 't toch wel meer zou kunnen zijn. En nu praat men al over miljarden in het totale grijze en zwarte vlak." Over de omvang van het mannetjes-fenomeen kan hij weinig zeggen. "Er is niet gericht naar gezocht. We zijn er nog niet mee bezig. Wat we doen, is incidenteel en individueel benaderen van diegenen waarover gesignaleerd is. Als er bij ons

een op tafel komt, is het incidenteel. Het zal ongetwijfeld zo zijn, dat in die categorie veel mensen zitten, die dat eigenlijk niet mogen, omdat ze een uitkering hebben. Maar ik ga er vooralsnog vanuit, dat ze vallen onder de kleine fraudeurs."

Met wortel en tak uitroeien van het verschijnsel is onmogelijk. En hij zou het ook een slechte zaak vinden. "Dan gaat degene, die voor vijftientig gulden iets gedaan heeft wat niet mag, ook voor de bijl. Dat vinden we geen sociaal beleid. Elke Nederlander weet, dat een uitkering van de Sociale Dienst bepaald geen vetpot is. We zoeken niet naar iemand met een uitkering, die 's wat erbij doet en denkt: dat scheelt me een paar tientjes en helpt me de brug over. Als het gewoon klussen is - iemand die bij z'n oma een plafonnetje wit - is 't harmless. Voor ons is een klusser pas interessant als hij er zijn beroep van maakt."

Een aanduiding van de omvang geeft een enquête die het CBS deed in 1981 naar de uitgaven voor woningonderhoud en -verbetering. Ruim dertig procent van de loonkosten bleek zwart te worden uitbetaald. Voor schilderen behangerswerk liep het percentage zelfs op tot boven de vijftig. Een enquête onder 250 huishoudens door het Economisch Geografisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam kwam in de jaren 1983-1984 tot nog onthutsender cijfers: 80 % van het behangen, 72 % van het schilderwerk en 75 % van alle timmerwerkzaamheden binnenshuis kreeg de qualificatie zwart. ■

Op zondag 14 januari 1990 gaat de Nationale DoeHetZelf Beurs KARWEI in de Jaarbeurs te Utrecht van start met vier vakdagen. Daarna is de beurs vier dagen ook voor de consument open tot en met zondag 21 januari.

Voor bezoek aan de vakdagen heb je per persoon een vakregistratie-kaart nodig. Als je al eens geregistreerd bent, dan krijg je die automatisch toegestuurd. Ben je niet in het bezit van zo'n kaart en wil je toch op de vakdagen komen, neem dan je inschrijving KvK mee.

Denk er ook eens over om samen met een aantal collega's te gaan. De regio-lijst kan hierbij van dienst zijn!

18-21
JANUARI
WOON & DoeHetZelf BEURS
KARWEI
90

U JAARBEURS
UTRECHT/HOLLAND

1 VAK-REGISTRATIEBEWIJS
VOOR EEN BEZOEK AAN

14-17
JANUARI
VAKBEURS
KARWEI
90

U JAARBEURS
UTRECHT/HOLLAND

VAKBEURS
KARWEI
90

Alleen tegen inlevering van dit bewijs kunt u aan de kassa van de Jaarbeurs een entreebiljet kopen à f 12,50, dat RECHT VAN TOEGANG geeft tot de VAKBEURS KARWEI 1990 en VTB'90 (15-18/1)

U JAARBEURS
UTRECHT/HOLLAND